

MÉCS Családközösségek

BEVEZETŐ FÜZET

©MÉCS Családközösségek, 2024
www.mecshonlap.hu

Negyedik, aktualizált kiadás

Minden jog fenntartva

Összeállította:
Dabóczi Ferenc és Györgyi
Dabóczi Kálmán és Veronika
Ménesi Balázs és Krisztina
Szlabey Balázs és Viola
Schreiner László és Katalin

Lektorálta:
dr. Roska Péter
Az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanára

Fedélterv: Durst Norbert

Nyomdai előkészítés: Lisztovszki László

TARTALOM

Ajánlás.....	4
A MÉCS Családközösségek.....	5
Az összejövetelek felépítése.....	7
Kik tartozhatnak MÉCS közösséghez?.....	8
MÉCS Napok.....	9
A MÉCS Családközösségek és a MÉCS Napok története	12
Kiadványaink.....	14
Útmutató közösségvezetők számára.....	15
Irodalom.....	30
Három összejövétel beszélgetési anyaga.....	
1. Közösségbe tartozás	31
2. Kell-e a házasság?	34
3. Barátság	41
Éves témasorozatok.....	46

„Uram, Te mindig velünk vagy. Újra és újra részese akarsz lenni életünknek. Mindennap Tőled kapjuk az erőt, hogy szeretni tudjuk egymást, minden a Te ajándékod, szereteted üzenetének közvetítője. Minden örömünkben, a napsütésben, a gyerekek nevetésében, az anya kedvességében, az apa erősségében, mindenben Te jelensz meg, hogy találkozsz velünk. Tégy minket képessé, Urunk, hogy mindannyian, családjainkban és közösségeinkben összefogva olyan kapcsolatokat építsünk, amelyek segítenek meghallani Jézus szavait és felismerni az Atya akaratát. Amen.”

AJÁNLÁS

„Sok keresztény család érzi: a mai világban igen nagy szükségük van arra, hogy más családokkal megerősítő, baráti közösséget alkossanak. Ezért sok család hoz létre családközösségeket. A MÉCS nekik kínál konkrét segítséget. Régóta bevált beszélgetési módszerük, jól felépített éves tematikáik keretbe foglalják a rendszeres közösségi beszélgetéseket. Hasznos segítségüket szeretettel ajánlom a családközösségeknek és vezetőiknek.”

Bíró László püspök,
a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
családreferense

A MÉCS CSALÁDKÖZÖSSÉGEK

- A MÉCS Családközösségek plébániai alapon szerveződő, szentségi házasságban élő házaspárokból álló csoportok. Általában havonta egy-két alkalommal, templomi közösségi helyiségben vagy a családoknál találkoznak. Egy csoportot négy-nyolc házaspár alkot, s a beszélgetéseken lehetőleg pap is jelen van.
- A MÉCS Családközösségek célja, hogy a házaspárok és a családok a közösség ereje által keresztény hitükben elmélyülve és megerősödve egyre hitelesebben élhessék meg krisztusi hivatásukat a világban.
- A MÉCS egyrészt szentírási jelkép, másrészt a csoportbeszélgetések felépítéséből adódó betűszó. Josef Cardijn bíboros „Láss – Ítéld – Cselekedj” módszere alapján a beszélgetések 3 részre tagolódnak:
 - o **Megfigyelés** – személyes tapasztalatok, élmények
 - o **Értékelés** – a felvetődő problémák értékelése a krisztusi tanítás fényében
 - o **Cselekvés** – elhatározások megfogalmazása
- A pap jelenléte, támogatása segítheti az összejövetelek során a témák következetes katolikus megközelítését, segíthet a felmerülő kérdések megválaszolásában. A pap időről időre újabb házaspárokat irányíthat a családközösségekhez, ugyanakkor számíthat a plébániai MÉCS közösséghez tartozó házaspárok segítségére. A pap és a közösség kapcsolata nyilvánvalóvá teszi a családközösség Egyházhoz tartozását.
- Tekintettel a száznál több csoportra, a MÉCS Családközösségek ma már régiókba szerveződve tartoznak össze. Évente legalább kétszer tartanak vezetői

találkozót, egyes helyeken bált, közös kirándulásokat és hasonló közösségépítő programokat is szerveznek. Hagyományos országos találkozási lehetőség a nagybőjti lelki nap és időszakosan az országos találkozó.

- A Családközösségekhez szervesen kapcsolódik a MÉCS többi tevékenysége: a MÉCS Napok (lelkigyakorlatok), az Ifjúsági MÉCS (általában 7. osztálytól felfelé), a MÉCS Fórum (nagy gimnazisták és egyetemista korosztály) és az imaháttér.
- A közösségi élet eredményeként a házaspárok keresztény elkötelezettsége és hite növekszik, erősödnek a házasságok, boldogabbá válik a családi élet. A házaspárok között tartós barátságok alakulnak ki. A házascsoportok jelenléte erősíti a plébániai közösséget, és a házaspárok a társadalomban is könnyebben és tudatosabban találják és állják meg helyüket.

AZ ÖSSZEJÖVETELK FELÉPÍTÉSE

- **Gyülekezés:** Beszámoló az elmúlt időszak személyes történeteiről és a legutóbbi alkalom végén tett elhatározásokról.
- **Imádság:** A beszélgetési anyagban az összejövétel témájához illeszkedő bevezető ima, szentírási szakasz és rövid elmélkedés található. Az imádságot énekkel kezdhjük és zárhatjuk.
- **Beszélgetés:** Az alkalom fő része. Időtartama általában másfél–két óra.
 - **Gondolatébresztő:** A szöveg felolvasásával vezetjük be a témát.
 - **Megfigyelés:** Beszélgetés a kérdések alapján, amelyeket egyenként felolvasunk. Fontos, hogy mindenki elmondhassa a kérdésekkel kapcsolatos élményeit.
 - **Értékelés:** az elhangzott tapasztalatokat az evangélium fényében értékeljük. Az értékelés alapja a Katolikus Egyház Katekizmus.
 - **Cselekvés:** Fontos, hogy a felismerésekből tettek szülessenek. A beszélgetési anyag minden témához ad néhány gyakorlati ötletet, de bármilyen elhatározást tehetünk.
- **Záróima:** az együttlét kötött részét imával zárjuk.
- **Kötetlen együttlét:** Aktuális kérdések megbeszélése, agapé

KIK TARTOZHATNAK MÉCS KÖZÖSSÉGHEZ?

A MÉCS: közösségek közössége. Szívesen fogadjuk a csatlakozni kívánó – már működő vagy újonnan alakuló – közösségeket.

A MÉCS-hez történő csatlakozásnak öt feltétele van.

- A közösséget szentségi házasságban élő párok alkotják, akik elszántak az elmélyülő, imádságos életre, törekednek az Istenhez közeledő, boldog házasságra. (A MÉCS a katolikus Egyház keretein belül létezik, de egy-egy protestáns vagy vegyes házaspár is csatlakozhat.)
- A közösség törekszik rá, hogy a csatlakozást követő egy-két éven belül minden házaspár részt vesz a MÉCS lelkigyakorlaton (házasságkortól függően MÉCS Napok Házasoknak vagy MÉCS Napok Fiatal pároknak).
- A közösségből egy felelős házaspár vállalja a kapcsolattartást a MÉCS Családközösségek mindenkori vezetőivel. A felelős házaspár időszakonként lehet más és más. A felelős házaspár feladata és felelőssége, hogy a MÉCS közösségek képviselőinek találkozóján (évente két alkalommal) részt vegyen, és a csoportot a MÉCS által szervezett eseményekről tájékoztassa és a részvételre buzdítsa.
- Legyen egy pap, aki a közösséget ismeri, magáénak érzi, és ha nem is tud az összejöveteleken részt venni, útmutatásával segíti, imádságával kíséri a családokat.
- A közösség összejövetelein a MÉCS éves beszélgetési anyagait használja.

MÉCS NAPOK

Gabriel Calvo eredeti lelkigyakorlatos programjai, amelyeken nemcsak a MÉCS Családközösségekhez tartozó családok tagjai vehetnek részt, hanem vallástól, felekezettől függetlenül minden érdeklődő, aki mélyebb önismeretre, emberi kapcsolatai javítására, hitének átgondolására, erősítésére vágyik.

MÉCS Napok Házasoknak

Három évnél régebb óta egyháziilag érvényes (vagy rendezhető) házasságban élő házaspároknak

Téma: önismeret, bizalom, párbeszéd, kiengesztelődés, házastársi egység, hit

MÉCS Napok Haladó házasoknak

Tíz évnél régebb óta egyháziilag érvényes (vagy rendezhető) házasságban élő házaspároknak

Téma: önismeret, bizalom, párbeszéd, kiengesztelődés, házastársi egység, hit

MÉCS Retorno Házasoknak

A házas MÉCS Napokon részt vett házaspároknak

Téma: találkozás a Szentháromsággal a Szentíráson keresztül

MÉCS Napok Fiataloknak

Tizen- és huszonéves fiataloknak

Téma: önismeret, hivatás, értékrend, családi kapcsolatok, szeretet, hit

MÉCS Napok Fiatal pároknak

Együtt járó és jegyespároknak, valamint három éven belül

házasodott fiatal házasoknak

Téma: egymás megismerése, felkészülés a házasságra, közös értékek, házias hivatás, hit

MÉCS Napok Egyéni résztvevőknek

Egyedülállóknak, házasságban élőknek, elváltaknak, özvegyeknek

Téma: önismeret, emberi kapcsolatok, hivatás a közösségben, hit, Istennel való kapcsolat

MÉCS Retorno Egyéni résztvevőknek

Mindazoknak, akik korábban **bármelyik** MÉCS Napokon részt vettek (kivéve a házaspárokat; őket a MÉCS Retorno Házasoknak c. programra várjuk)

Téma: találkozás a Szentháromsággal a Szentírásón keresztül

MÉCS Napok az Eucharisziáról

Minden érdeklődőnek

Téma: találkozás az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztussal

MÉCS Napok Élettársaknak

Élettársi kapcsolatban élő pároknak, akiknél egyik félnek sem volt korábban templomi esküvéje

Téma: önismeret, őszinte párkapcsolat, Isten és mi ketten, kapcsolatunk az Egyházzal, templomi esküvő

MÉCS Napok Papoknak, szerzeteseknek

Háromnapos program papoknak, szerzeteseknek

Téma: papi, szerzetesi életük átgondolása, megújítása

Családi MÉCS Napok

Kétnapos program családoknak tizenéves gyermekekkel

Téma: bizalom, párbeszéd, kiengesztelődés, egység, Istennel való kapcsolat

MÉCS Családi beszélgetés

Hatórás program családoknak tizenéves gyermekekkel

Információ, jelentkezés:
<https://mecshonlap.hu/mecs-napok/>
mecshonlap@gmail.com

A MÉCS CSALÁDKÖZÖSSÉGEK ÉS A MÉCS NAPOK TÖRTÉNETE

- Magyarországon az első MÉCS házasközösségek az International Confederation of Christian Family Movements (ICCFM) európai vezetőinek kezdeményezésére, Bíró László családreferens püspök támogatásával 1996-ban indultak; a MÉCS Napok lelkigyakorlatok pedig 1999-ben.
- A gyökerek messzire nyúlnak. A múlt század ötvenes éveiben Spanyolországtól Észak- és Dél-Amerikáig házaspárok ezrei vettek részt – papjaik támogatásával – családközösségek építésében. Ezek a családközösségek már 10–15 évvel a II. Vatikáni Zsinat előtt működtek, s a házasság lelkiség tanulmányozása révén megélték és megújították az Egyház világi apostolkodását. A Zsinat idején e családmozgalom állandó római küldöttsége tájékoztatta a család témaköre iránt érdeklődő püspököket, és tárta fel előttük mindazt a gazdagságot, amivel a Szentlélek megajándékozta őket.
- 1952-ben az egyik spanyolországi csoportból egy házaspár, Jaime és Mercedes Ferrer meghívta az összejövetelekre lelkipásztorjukat, a nemrég felszentelt Gabriel Calvót. A közösség kérésére alkotta meg Calvo – 9 évnyi közös beszélgetés és imádság után – első lelkigyakorlatát, a házaspároknak szóló kétnapos Marriage Encounter (MÉCS Napok Házásoknak), amely 1961-től néhány év alatt Spanyolország valamennyi egyházmegyéjében elterjedt.
- 1966-ban Caracasban megalakult a különböző országok családközösségeinek (CFM: Christian Family Movements) nemzetközi szervezete, az ICCFM. Sem a

világszövetség, sem az egyes országokban működő családközösségi szervezetek nem álltak szilárd anyagi alapokon, így pl. az utazások költségeit a házaspárok, ill. a csoportok maguk állták. Ez mindmáig nem változott.

- A világszervezet létrejöttével a Marriage Encounter lelkigyakorlat 1966-ban Mexikóba és az Egyesült Államokba, majd több ázsiai országba is eljutott. Az USA-ban azonban a Marriage Encounter különvált a CFM-től, és 1971-től több különböző ágra szakadt. Legismertebb változata világszerte elterjedt (Magyarországon: Házás Hétvége).
- Gabriel Calvo további „FIRES Encounter” programokat alkotott házaspároknak, fiataloknak, fiatal pároknak, egyéni résztvevőknek, papoknak, szerzeteseknek. E programok az említett megosztottság miatt a világ legtöbb országába nem jutottak el, hazánkban azonban 1999 óta Calvo valamennyi eredeti programja elindult (MÉCS Napok).
- Az ICCFM – amelyhez ma a világ több mint 50 országában családok tízezrei tartoznak – a Vatikáni Szentszék által elismert világi szervezet. Társult tagja az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának; az európai CFM a Katolikus Családegyesületek Európai Szövetségének tagja.
- A magyar MÉCS Családközösségek 1998 óta az ICCFM teljes jogú tagja.
- Magyarországon 2009-ben öt régióban összesen több mint 70 MÉCS közösség működött országszerte. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokon 1999 óta kb. háromezren vettek részt.

KIADVÁNYOK

Éves beszélgetési anyagok

A MÉCS Családközösségek használatára; a címeket, illetve a témasorokat ld. a füzet végén.

Gabriel Calvo: Kéz a kézben

Kérdések és válaszok fiatal pároknak

Gabriel Calvo: Szemtől szemben

Kérdések és válaszok házaspároknak

Gabriel Calvo: Tükrön innen, tükrön túl

Kérdések és válaszok önismeretről, Istenről

Gabriel Calvo: A szeretet energiája (előkészületben)

Kérdések és válaszok családi beszélgetésekhez

FIRES/MÉCS programok

A FIRES betűszó születése, jelentése

MÉCS Családi beszélgetések

Munkafüzet családi beszélgetésekhez

MÉCS Beszélgetések fiataloknak

Csoportbeszélgetéshez; az ifjúsági MÉCS Napok résztvevőinek

Gabriel Calvo munkássága

A MÉCS Napok keletkezése és lelkiisége

További információ: <https://mecshonlap.hu/kiadvanyok/>

ÚTMUTATÓ KÖZÖSSÉGVEZETŐK SZÁMÁRA

A következő fejezet a MÉCS Családközösségek (leendő) csoportvezetői számára készült. Elképzeltünk egy e téren még kevés tapasztalattal rendelkező vezetőt, és megpróbáltuk leírni számára, hogyan is működnek ezek a közösségek, mi mindenre érdemes odafigyelnie.

Az első alkalomak alapvető célja a közösség összekovácsolása, a szokások, a menetrend, a belső liturgia (imádságok rendje) kialakítása. A következőkben felsorolt szempontok évek alatt gyűltek össze. Az időbeosztástól kezdve sok mindenre érdemes odafigyelni, a legfontosabb azonban: odafigyelni az emberekre, szeretni őket. Ha ez megvan, lépésről lépésre kialakulnak majd a körülmények is.

Határozottság, kiszámítható keretek

Az egész együttlét (az étkezés is) imával, határozottan kezdődjék és érjen véget. Ügyeljünk arra, hogy a közösségi élet világos, kiszámítható keretek között folyjék, hogy ne essen szét se a program, se a csoport. Miért mondjuk ezt? Sok, már több éve működő családcsoportban előfordul, hogy találkozásaik egy idő után ellaposodnak, nehezen terelik komoly témára a beszélgetést, az összejövetel klubszerűvé válik, néhányan elmaradnak, mert nem elég komoly nekik, ami ott folyik.

Ebben sokat segíthet, ha vannak magunk kialakította kereteink, s ez talán nem is az első időkben, hanem később bizonyul igazán fontosnak. Mindez természetesen nem diktatórikus vezetési stílust jelent, nem is rugalmatlanul merev időbeosztást, hanem világos, egyértelmű kereteket. Mindenkinek jól esik, ha tudja, hogy időben hazaérhet, elengedheti a gyerekvigyázókat stb.

Konkrét javaslatok:

- Határozzunk meg gyülekezési időt;
- Az összejövetelt kezdjük pontosan;
- Az imádságot kezdjük és zárjuk keresztvetéssel;
- Az aktuális tennivalókat, dátumokat stb. hagyjuk a végére, mert gyakran fölöslegesen elhúzódik az egyeztetés. Dátumjavaslatokat írásban előre kiadhatunk, s akkor személyesen már csak megerősíteni kell, illetve elegendő a problémás esetekkel foglalkozni.
- A lényegi részt időben fejezzük be, hogy ne legyen kapkodó, lezáratlan a vége.

Gyerekenkéntes övezet

Az összejövetelekre – hacsak lehet – gyerekek nélkül jöjjön a házaspár. Mindkettő egyformán fontos: a gyerekek kb. kamaszkorig nem értik a beszélgetéseket, ugyanakkor jelentősen elvonják a felnőttek figyelmét; a házaspár megerősítését pedig akkor szolgálja igazán jól a közösségi együttlét, ha rendszeresen mindketten ott vannak, nem csak felváltva járnak el.

Ha nagyon kicsi a gyerek és nem lehet vigyázóra sem otthon hagyni, akkor is próbáljuk meg másik szobában letenni, ahol játszhat vagy alhat.

Szerencsés esetben a plébániát számos közösség veszi körül: a családközösség gyerekeiből is fokozatosan kialakulhat egy kis csapat; esetleg együttműködhetünk nagyobb fiatalok csoportjaival, akik rendszerint szívesen vállalkoznak a gyerekekkel való foglalkozásra az összejövetelek idején.

A közösségvezető házaspár helyzete, szerepe, szabadsága

A vezetőnek fontos, hogy megtalálja szerepét a csoportban, hogy elhelyezze magát a többiekhez képest; tudja, hogy miben áll a felelőssége, honnan meríti „jogait”,

hogyan tudja ezeket érvényesíteni, illetve milyen munkamegosztást alakítson ki a csoporton belül.

Házascsoportok esetében a vezető házaspár erkölcsi és hittani kérdésekben általában nem képzett lényegesen jobban a többiekénél. Ez nem baj: a képzettség nem követelmény, hiszen a családközösségi összejövétel nem tudóklub, hanem olyan házaspárok együttléte, akik életüket keresztény hitük fényében szeretnék látni, érteni és cselekvéseikhez konkrét iránymutatásra, megerősítésre, támogatásra vágnak. Ezért a témák, s különösen a gondolatébresztők igyekeznek a valóságos életünkhöz kötődni. Pap jelenléte természetesen sokban gazdagítja a beszélgetést, hozzászólásai megfelelő iránymutatást nyújthatnak esetleg felmerülő problémák helyes megközelítésében. A MÉCS Családközösségek alkalmain való részvétel tehát nem pótolja a felnőtt katekézist, hanem tanúságtételeivel kiegészíti azt.

A vezető házaspár – nagycsüörtöki mintára – a közösség első számú szolgája. Léleken, imádságban hordozzák a többieket; szervezőként számon tartják a jelenléteket, a hiányzásokat (ezek okát), előkészítik az összejöveteleket. Kioszthatnak feladatokat (pl. ima, ének vezetése). Irányítják (ha nem is mindig közvetlenül) a beszélgetést, figyelnek az időre, hogy az egyes részek aránya megmaradjon, egyszóval gazdái az alkalomnak. Az válik jó vezetővé, aki szereti a csoportját, időt áldoz rá, és rendszeresen imádkozik a rábízottakért.

Kik tartozhatnak a MÉCS Családközösségekhez?

Egy közösség indításának vagy csatlakozásának néhány jól megfogható feltétele van. Ezekre azért van szükség, hogy világos legyen önazonosságunk, és meg tudjuk őrizni értékeinket.

1. A közösséget alkotó, **szentségi házasságban élő párok** legyenek elszántak az elmélyülő, imádságos életre,

éljen bennük a folyamatosan jobbra törekvés szelleme, egyszerűen szólva: akarjanak Istenhez közeledő, boldog házasságot. A tagoknak nem kell feltétlenül katolikusoknak lenniük, bár a MÉCS egyértelműen a Katolikus Egyház keretein belül létezik, s nyilvánvalóan nem képzelhető el ezzel ellentétes hozzáállás. Egyes közösségekben református, illetve vegyes párok is részt vesznek.

2. A **MÉCS Napok**: kétnapos lelkigyakorlat, amely papi bevezetőket, tanúságtételeket, imádságos alkalmakat és a házaspároknál négy szemközti beszélgetéseket tartalmaz. Ilyenkor alapvető kérdéseket tehet fel az ember magának, és választ is találhat ezekre párjával együtt. A MÉCS lelkigyakorlat nagyon mély élmény. Azért kérjük, hogy a csoportok a csatlakozást követő egy-két éven belül lehetőleg együtt menjenek el egy házaspároknak szóló MÉCS Napok programra, mert ez a közös lelki élmény meghatározó a csoport lelkiségének kialakulása szempontjából. Kialakul egy kultúra: sok minden természetes lesz ezután, könnyebben értjük, mit miért teszünk a csoportban. Néhány példa: a beszélgetések nyitottsága, a diszkréció mértéke egy tanúságtételnél, az imák összeszedettsége, a liturgiák szépsége iránti vágy... ilyen dolgokat nehéz elmagyarázni, meg kell tapasztalni.
3. Legyen egy olyan **felelős vezető házaspár**, akiken keresztül a közösség kapcsolatot tud tartani a MÉCS Családközösségek mindenkori vezetőivel és papjukkal annak érdekében, hogy szervezési, lelki, tematikai támogatást kaphassanak. A tagok előtt nyilvánvaló lehet, hogy a közösség rajtuk keresztül kapcsolódik a MÉCS Családközösségekhez, a MÉCS által pedig az Egyházhoz. Ha a csoport jónak látja, a felelős vezető házaspár időszakonként lehet más és más, de tapasztalatunk szerint a túl gyakori vagy programozott

változtatás (pl. minden évben más) kerülendő. Teológiai végzettséggel nem kell rendelkezniük – éppen azért születnek az Egyház tanítása szempontjából lektorált tematikák, hogy azokra hagyatkozhassunk. Az elkötelezettség számít és az, hogy a közösség tagjainak bizalmából vállalják ezt a szolgálatot. A közösségvezetők fontos feladata és felelőssége, hogy a MÉCS közösségvezetők találkozóján (évente két alkalommal) részt vegyenek.

4. A következő igény, hogy az adott családközösség az Egyházzal, lehetőleg a helyi egyházzal élő kapcsolatot ápoljon, ami abban is megnyilvánul, hogy a közösségért egy **pap** felelősséget vállal, és azt a magáénak érzi. Ők pedig viszont. A legjobb persze az lenne, ha minden közösségnek lenne az összejöveteleken is jelenlévő papja, de mindannyian tudjuk, ez ma sok helyen sajnos nem lehetséges.
5. A közösségeknek rendelkezésére állnak a MÉCS évről évre kidolgozott **beszélgetési anyagai**, amelyeket a közösségvezetők személyesen kapnak kézhez a vezetői találkozókra. Fontos, hogy a közösségek az Egyház megújuló életének színterei lehessenek, hogy ez a kötődés kifejeződjön, vagyis a beszélgetések eredménye a fontos kérdésekben a házaspárok, a közösség, a plébánia és az Egyház egységét szolgálja. Ehhez egyrészt komoly segítséget adnak, másrészt a szükséges iránymutatást biztosítják a MÉCS beszélgetési anyagok.
6. Rendelkezésre áll a <https://mecsadmin.hu/> felület, ahova a vezetők regisztrálása és az éves hozzájárulási adomány befizetése után elektronikusan is elérhetőek a tematikák. A tagok beregisztrálásával pedig biztosított, hogy mindenki hozzájusson a MÉCS hírleveleihez, fontos információihoz.

7. A MÉCS-hez való elköteleződését a házaspárok éves hozzájárulási adomány befizetésével is kifejezik, ezzel hozzájárulnak a MÉCS országos működéséhez is.

Helyi szokások kialakítása

A jó hangulatú együttlétek érdekében érdemes átgondolni néhány gyakorlati szempontból fontos kérdést.

Gyerekvigyázás megoldása – lásd 16. oldal.

Dátumok, helyszínek beosztása előre – Bevált dolog a dátumokat nevezetes napokhoz rögzíteni (pl. minden hónap második vasárnap délutánja), mert így könnyű fejben tartani. Az is jó, ha előre hosszabb időre (kb. fél évre) beosztjuk az időpontokat, hogy más programok szervezésénél ezeket figyelembe vehessük. Egyes közösségekben alkalomról alkalomra rögzítik a következő dátumot és a helyszínt, ez azonban nagy kockázatot jelent az elfoglaltabbaknak – nem biztos, hogy rá fognak érni, és így könnyen kimaradhatnak.

Házigazda feladatkörének körülírása – Érdemes megbeszélni, hogy a házigazda lesz-e az alkalom vezetője is, vagy csak az agapéval készüljön. Van olyan csoport, ahol a házigazda készül mindennel: ő vezeti a beszélgetést is, így nem marad ki semmi, egyszerűbb a szervezés. Másutt jobban szeretik többfelé osztani a szerepeket, színesebb az együttlét. Az ilyen kérdésekben a közösség szabadon dönthet, csak a gazdálanságot kerülnék el.

Az egyes összejövetelek időbeosztása, pontosság – A későbbi félreértések, fölösleges várakozások megelőzése érdekében érdemes tisztázni, mikor gyülekezünk, mikor kezdünk, mikor megyünk haza; ez utóbbi a gyerekvigyázók megbecsülése miatt is fontos szempont.

Kimaradás, késés – Nem tud mindig mindenki eljönni, ez természetes. Ha valakit várnak, de nem tud eljönni, okvetlenül értesítse előre a házigazdát és a csoportvezetőt. Ez elemi udvariassági követelmény, de azért érdemes az év elején külön felhívni rá a figyelmet. Amennyiben csak az egyik fél tud elmenni egy alkalomra (pl. betegség), jól tudja képviselni házastársát is, ha a témából előzetesen felkészülnek, átbeszélik, hogy melyik kérdésnél miről beszélne szívesen a párja. A találkozó után pedig átbeszélhetik az ott elhangzottakat, ez nem sérti a csoport intimitását. Fontos, hogy ez viszont ne váljon rendszeressé, mert az eltávolíthatja az egyik felet a közösségtől.

Új tagok felvételi lehetősége, módja – A közösségen belüli kapcsolatok állandóan alakulnak, fejlődnek. Néha kimaradnak házaspárok, máskor pedig megismerkedünk szimpatikus családokkal, akiket szívesen hívnánk magunk közé. A bővítéssel legyünk óvatosak! A tapasztalat alapján az látszik járható útnak, ha senkit sem állítunk kész helyzet elé, hanem egy kötetlen egyéb alkalommal lehetőséget adunk arra, hogy a közösség tagjai találkozhassanak az új házaspárral. Legyen mindenkinek ismerkedési lehetőség s csak komoly megfontolás, imádság után, mindenki egyetértésével, esetleg titkos szavazással döntsünk az új házaspár felvételéről. A MÉCS családközösségei viszonylag zártak, mert elsőrendű céljuk a házaspárok megerősítése, s ebből a szempontból a túl nagy ki- és beáramlás nem szerencsés. Ha fontosnak érezzük a missziót, új családok megszólítását, szervezhetünk kirándulásokat, vagy részt vehetünk együtt MÉCS Napokon, segíthetünk újabb csoportok indításában, amivel kapcsolatban forduljunk a régió vezetőjéhez.

Összejövetelek gyakorisága – családközösségeink rendszerint havonta egyszer jönnek össze. Így nagy biztonsággal marad szabad hétvége rokonok látogatására,

egyéb családi programra, illetve a közösséggel tervezett kötetlenebb alkalmakra (kirándulás, múzeumlátogatás, közös építkezés, tanulás). Van, ahol kéthetente össze tudnak jönni, így több idejük jut egy-egy téma megbeszélésére, és jobban összebarátkozhatnak – legyünk azonban mértéktartók, és ne túzzunk ki megvalósíthatatlan célokat: sokkal jobb egy-egy kötetlen együttlétet még a programba venni, mint küszködni a túlterheltséggel.

Az összejövetelek időpontja – nincs rá szabály, hogy mely napon és hány órakor kell kezdeni. A kiszámíthatóság, az életritmus szempontjából azonban bevált, hogy lehetőleg mindig ugyanazon a napon és ugyanabban az időben kezdődjön. Szerencsés előre legalább fél évre rögzíteni a dátumokat és azokon nem változtatni, mert a tapasztalat szerint az utólagos változtatás gyakran összevisszasághoz vezet, ugyanis egyesek nem tudnak róla időben, elfelejtik átvezetni a naptárjukban stb. Egy adott időpont kiválasztása előnyökkel és hátrányokkal is jár.

	Előny	Hátrány
Hétköznapi este	Gyerekvigyázás egyszerűbb (ha már alszanak) Nem kell hétvégi programokhoz igazodni, könnyebb az időpontot szabadon tartani	A gyerekeket nem mindig lehet időre letenni, emiatt jelentősek lehetnek a késések Az ember munka után általában fáradt Nehéz szellemileg és lelkiileg kizökkenni a hétköznapi menetből Korlátozottabb az idő
Szombat	Rugalmasabb időkorlátok	Igazodás külön hittanhoz, egyéb órákhoz Igazodás családi programokhoz (hosszú

		távú tervezés)
Vasárnap	Az Úr napja, a lelki- hangulati háttér adott	Igazodás családi és más egyházi programokhoz Másnap iskola, elő kell készülni, időben fektetni

Mit mutat a gyakorlat? Egy olyan közösségben, ahol viszonylag sok kicsi gyerek van, hétköznapi esteire tették az összejövetelt. Mivel előre nem becsülhető meg tökéletesen, melyik gyerek hogyan túri az elválást, a pontos érkezés szinte lehetetlen. A biztonság kedvéért, hogy a lényeg ne sérüljön, a közösség az agapéval kezdi az összejövetelt. Nehézséget jelent azonban, hogy igyekeznek mindenkit megvárni, így a beszélgetés nagyon későre tolódik.

Egy vidéki közösség hétvégén a kora délutáni órákban, a kisgyerekek alvásideje alatt talál nyugodt beszélgetésre alkalmas időt. Ugyancsak hétvégén délutánonként jön össze az a csoport, akiknek nagyobb gyerekeire a plébánián működő fiatalok csoportjából jönnek vigyázni.

Van olyan közösség, amelyik péntek esténként 9 és 10 óra között jön össze, s gyakran éjjel fél kettőig beszélgetnek, agapéznak. Máshol a csoport úgy döntött, hogy az idő rövideje miatt nem tartanak agapét, hiszen mindenki vacsora után, jóllakottan indul a hétköznapi este fél 9-től 10-ig tartó összejövetelre. Arra viszont ügyeljünk, hogy megfelelő szellemi-lelki állapotban tudjunk részt venni a csoportban, különben csak eggyel több fárasztó programot zsúfoltunk az életünkbe.

Az összejövetelek felépítése

1. Gyülekezés
2. Imádság
3. Beszélgetés
 - Gondolatébresztő
 - Megfigyelés

- Értékelés
- Cselekvés

4. Záróima

5. Aktuális kérdések, kötetlen együttlét, agapé

1. Gyülekezés

Az időkérdések közé tartozik a gyülekezés meghirdetése: szerencsés negyedórával a kezdés előtti időpontot rögzíteni a gyülekezésre. Tehát hivatalosan ekkorra illik odaérni. A legtöbb családközösségben sok gyerek van, elhelyezésük vagy otthon hagyásuk nem mindig egyszerű és gyors, tehát ezt a programrészt tudatosan be kell kalkulálni, különben a késések miatt kellemetlen érzés lesz mindenkiben: aki már ott van és imádkozik, azt zavarja, aki meg elkésik, esetleg türelmetlen a gyerekekkel, és úgy érzi, mintha a közösség és a gyerekek érdekei ütköznének.

A kezdéssel kapcsolatos kérdések között van egy igen kényes is: mit csináljunk, ha valakiről úgy tudjuk, hogy jön, de késik, sőt, esetleg mégsem jön? Mindenképpen világossá kellene tenni: egymás iránti szeretetünk azt is jelenti, hogy tiszteletben tartjuk egymás idejét. Gyakorlatban: lehetőleg senki se készen, szándékosan kiváltképp ne, hiszen ezzel a ritka és értékes alkalmakat károsítja meg.

A hiányzásokra hasonló szabályt érdemes felállítani. Ha valakire számítanak valahol, és ő mégsem tud jönni, akkor előzőleg (és ne utólag szabadkozva) értesítse a többieket, elsősorban a csoport vezetőit és a házigazdát.

Ha kezdő a csoport, még könnyű „igazolatlan” hiányzás esetén rákérdezni az okokra. Legyünk megértőek, hiszen adódhatnak nehezebb életszakaszok, amikor nem könnyű elszakadni otthonról vagy a munkahelyről. Ha azonban valaki méltányolható ok nélkül rendszertelenül jár el, a vezető tapintatosan, de határozottan jelezheti, hogy emiatt a közösség egysége sérül, ez pedig hosszabb távon nem tartható.

Ha a csoport már összenőtt, és barátságok hálózák be, nehezebb beszélni arról, hogy valaki kizárja magát, viszont épp a szorosabb kapcsolatra lehet hivatkozni, és ennek alapján érdemes az alapvető elvárásokat szelíden, de határozottan újra megfogalmazni. Tehát kezdjünk pontosan és lehetőleg ne fecsegéssel, hanem a programmal. A következetesség hosszú távon hatásosabb, mint egyre hosszabb ideig várni a későn érkezőkre.

De biztosan rossz az, hogy jó ismerősök rögtön váltanak néhány szót az iskoláról, a házépítésről, a mosógép szereléséről? Önmagában természetesen ez nem rossz, csak az idő rövideje miatt jó, ha elmélyülési szándékkal a külvilágból érkezve nem épp azokat a problémákat forgatjuk tovább, amik amúgy is örölnék. Hiszen éppen azért jövünk össze, hogy megpróbáljuk más magasságból szemlélni az életünket. Ezután egyébként az aktuális gondok általában más méretben és színben tűnnek fel.

Hogyan lehet mégis fegyelmezettséget elérni felnőtteknél? Ez sok helyen problémát jelenthet, hiszen a több éve működő közösségeknél idővel nőhet a hajlam a „lazításra”. A megoldás az eredeti közös cél, a hitben és szeretetben való elmélyülés tudatosítása lehet. Egyrészt – a tapasztalat szerint – évente egy-egy alkalmat rá kell szánni, mit is jelent az, hogy MÉCS közösség vagyunk, mit és hogyan akarunk, mit vállalunk. Másrészt az összejöveteli alkalomra kialakított környezet is segíthet az összeszedettségben:

A szobát, a környezetet megfelelően előkészíthetjük – képpel, gyertyával stb. (keksz és más ropogtatni valók jelenléte nem kedvező, mert összemosza a komoly részt az agapéval);

Tarthatunk a gyülekezés ideje alatt ének-, esetleg liturgiapróbát;

Szólhat jó érzékkel kiválasztott zene; a meditatív jellegűek jól segítik az áthangolódást;

Énekelhetünk taizéi énekeket is (vigyázzunk, ne tartson kiszámíthatatlanul sokáig).

A tapasztalat szerint jó bevezető az elmúlt időszak személyes történéseit elővenni, hogy tudjunk egymásról. Vigyázzunk arra, hogy ne húzódjon el túlságosan. Az elhangzottakra visszaülhetünk a beszélgetés során.

A gyülekezés időszakának másik programpontja, amit az előzőhöz kapcsolhatunk, a legutóbbi alkalom „Cselekvés” részében tett elhatározásokról való beszámoló. Az elhatározások azért fontosak, mert általuk közeledünk lépésről lépésre kitűzött céljaink felé. Tapasztalatainkkal e téren is megerősíthetjük egymást.

Van olyan közösség, ahol mindenki röviden elmondja tapasztalatát (azt is, ha valami nem sikerült vagy nem jutott rá idő); van, ahol bárki szabadon hozzászólhat, és akad olyan is, ahol mindenki készül a beszámolóval, de játékosan, véletlenszerűen sorsolják ki a beszámoló párt. Ezekben a dolgokban, a formák kiválasztásában a jelenlevő házaspárokat ismerve a vezető szabadon dönthet.

2. Imádság

A kötött programot imádsággal kezdjük és zárjuk. A beszélgetési anyagban található bevezető ima, szentírási szakasz és rövid elmélkedés az összejevetel témájához illeszkedik, de választhatunk más imádságot is (ideje kb. 15–20 perc).

Több közösségben jól működik az, hogy a hosszabb kötött imákat, zsoltárokat versenként vagy bekezdésenként más-más pár olvassa föl – így mindenki figyel s mindenki sorra is kerül.

Ha spontán imát is mondunk, ügyeljünk rá, hogy egyszerűen és őszintén szóljunk, semmiképpen sem okoskodva vagy kioktatva. Az ima során így mindenki bátrabban mer megnyilatkozni. Körbeadhatunk egy feszületet, melyet továbbadva jelezhetjük, hogy átadjuk a szót.

Az egyes alkalmak leírásánál többféle ének és ima szerepel a „kínálatban” (a, b, c változat), hogy az alkalomnak, az egyházi évnek, a csoport helyzetének megfelelőt választhassunk. Nyilván nem kell betű szerint végigmenni a tematikán.

3. Beszélgetés

Az alkalom fő része ez, általában másfél–két órát szánunk rá. A témát a **Gondolatébresztő**vel vezetjük be, amit felolvassunk (bekezdésenként más lehet a felolvasó).

Ezután következik a **Megfigyelés** kérdései alapján maga a beszélgetés. Az alkalmat vezető házaspár nemcsak felolvassa a kérdéseket, de otthon készül, lehetőleg előre leírja a válaszokat, vagy vázlatosan egy-egy kifejezést, hogy rögtön a kérdés után ő válaszoljon elsőként, ezzel is segítve a többieket a válaszadásban. Ezzel el lehet kerülni a hosszas csönd kialakulását, a többiek is szívesebben szólnak meg valaki „után”.

A kérdésekre lehetőleg mindenki válaszol. Beszédesebb csoportok esetében ez nem jelent problémát; ahol hallgatók a csoport tagjai, ott segíthet, ha a válaszadáskor körbemegyünk, és sorban mindenki szót kap. Ezzel azt a kellemetlenséget is kivédjük, hogy a csoport két részre váljék: a mindig megszólalókra és a notórius hallgatókra. Ha vannak, akik soha nem szólnak, ez idővel elkedvetleníti az őszintén megnyíló csoporttagokat. Erre ügyeljen a beszélgetésvezető!

A beszélgetés akkor jó, ha nem veszünk el a részletekben, és tartjuk a beszélgetés eredeti irányát. A legfontosabb, hogy ne menjünk bele az okoskodás zsákutcájába. Fontos, hogy ne minősítsük egymás megszólalását. Azzal adunk a legtöbbet, ha ki-ki őszintén elmondja, *személyesen* hogyan tapasztalja meg az adott kérdés jelentkezését az életében. Ez a beszélgetés lényege, hiszen a MÉCS közösségekben elsősorban a személyes hit

és a házaspár személyes kapcsolatának elmélyülését szeretnénk elérni.

Az **Értékelés** részben az adott téma evangéliumi szellemű megvilágítása kap helyet, melynek alapja a Katekizmus. A MÉCS összejövetelek során nemcsak beszámolunk tapasztalatainkról, hanem igyekszünk azokat az evangélium fényében értékelni. Ha az imádságon, önvizsgálaton keresztül ráébredünk, hogy nem teszünk mindent tökéletesen, akkor megszülethet a változtatás, a jobbulás igénye.

Ezután a **Cselekvés**en a sor, hogy beszélgetéseink lehetőleg ne csak szavak maradjanak, hanem a felismerésekből tettek szülessenek. A beszélgetési anyag minden témához ad néhány gyakorlati ötletet, de bármilyen egyéni elhatározást tehetünk. Mindenképpen jó, ha valamit konkrétan elhatározzunk, hogy családi életünk valóban folyamatosan javuljon, házastársi kapcsolatunk mélyüljön.

Ezzel a ponttal bajlódik a legtöbb közösség, mert sokan kellemetlennek tartják, hogy elhatározást teszünk, aztán gyakran megfeledkezünk róla. Ebben is legyünk rugalmasak és elfogadóak. Ha formálisan nem is mindig sikerül végrehajtani a Cselekvést, azt biztosan megfigyelhetjük, hogy a megbeszélt téma nem maradt hatástalan az életünkben: otthoni beszélgetéseinkben előjött, valami változott tőle. Ha ezt felismerjük és megosztjuk a többiekkel, már az is nagy eredmény.

4. Záróima

Nagy a kísértés, hogy a beszélgetésbe nagyon belemelegedjünk. Ha ügyesek vagyunk, a beszélgetést nem hagyjuk szétfolyni, hanem a vége felé a tanulságokat – akár az Értékelés felolvasásával – összefoglaljuk, és az együttlét kötött részét imával lezárjuk.

5. Aktuális kérdések, kötetlen együttlét, agapé

Végül ne felejtjük el rögzíteni a következő alkalom témáját és kijelölni a felelősöket, illetve frissítsük a közös MÉCS programok időpontját, ébresszük fel az érdeklődést! Javasolhatunk közös kirándulást vagy más kötetlen programot.

Ezután következhet – ha van rá idő és igény – a kötetlen együttlét. Időigényét tekintve az alkalom teljes idejének negyedénél, tehát jó fél–egy óránál többet ne nagyon vegyen igénybe, hacsak nincs nagyon sok ideje a csoportnak. Talán jobb (a közösség hosszabb távú működése szempontjából), ha van egy rendes, talán kicsit feszes menetrend és vannak külön ismerkedős, barátkozós alkalmak, mintha folyamatosan föllazul az összejövétel, és egyre nehezebbé válik komoly dolgokról beszélni.

A házigazda általában megvendégeli a közösséget. Lehet persze úgy is, hogy mindenki hoz valami apróságot. A kevésbé ügyes vagy szerényebb körülmények között élő háziasszonyok számára kellemetlen, ha a többiek egymást túlcitálva különféle ínycségeket készítenek, igyekezzünk tehát nagyon egyszerűen ünnepelni a közösen előlthető időt. Nem az agapé a lényeg.

IRODALOM

A következő könyveket segítségképpen, ajánlásként soroljuk fel, hogy amennyiben egy-egy témának bővebben szeretnénk utánanézni, legyen egy első útmutató.

Alapművek

Biblia, lehetőleg tárgymutatóval (konkordancia nagyon hasznos)

A Katolikus Egyház Katekizmusa, Szent István Társulat, Bp. 1994.

A II. Vatikáni zsinat tanítása, Szent István Társulat, Bp. 1986.

Ajánlott művek

Rajz Mihály: Családunk katekizmusa 1–2., Szent István Társulat, Bp. 1983.

Tomka Miklós: Az Egyház társadalmi tanítása, Szent István Társulat, Bp. 1993.

Bálint József: Világi krisztushívők apostolsága, Agapé, 1994.

Chiara Lubich: Család: a társadalom reménye, Új város kiadó, Róma, 1993.

Jean Vanier: A közösség, Vigilia, Bp. 1995.

Zenei művek

Hardi Titusz: Énekelj az Úrnak, Bencés kiadó, Pannonhalma, 1993.

Áldjad én lelkem az Urat! Válogatás a katolikus karizmatikus megújulás dalaiból, Marana Tha 2000 alapítvány, 1990.

HÁROM ÖSSZEJÖVETEL ANYAGA

1. KÖZÖSSÉGBE TARTOZÁS

(A családközösségek célja, alapszabályok, ismerkedés)

1. Gyülekezés

2.1 Bevezető ének

a./ Gitáros: Itt vagyok végre (Áldjad én lelkem 195.)

b./ Népének: Jöjj, Szentlélek (Hozsanna 259.)

c./ Taizéi: Veni Creator (Énekelj az Úrnak 237.)

2.2 Bevezető ima

Mi Atyánk...

2.3 Szentírási szakasz (Jn 1,35–51)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Jean Vanier: A közösség)

„Az ember azért lép be egy közösségbe, hogy boldog legyen. Azért marad benne, hogy másokat tegyen boldoggá.”

Rövid csend; közös imádság v. spontán körima

3.1 Gondolatébresztő

a./ Váci Mihály: Ilyen egyedül

Semmi közöm már e világhoz,

és most tudom csak, hogy mit ér...

Kétmilliárd közt nincsen egy

aki szeretne! – Félek: egyedül

meggyűlölöm majd az embereket.

b./ József Attila: A kozmosz éneke

Külön világot alkotok magam,

mert mint baktériumnak csepp is tenger,

idegen, messzi bolygó minden ember,

kinek csak vágya, álma, gondja van.

c./ Jean Vanier: A közösség (66, 71, 110. old.)

Egyre inkább felfedezem, hogy sokunk legnagyobb nehézsége az, hogy nem bízunk önmagunkban. Úgy érezzük, lényünk legmélyén nem vagyunk szeretetreméltóak, és ha a többiek olyannak látnának, amilyenek vagyunk, elutasítanának... Hogyan tudnánk meggyőződni arról, hogy szeretnek minket a magunk szegénységével és gyengeségeivel, s hogy magunk is képesek vagyunk a szeretetre? Ez a titka a közösségben való növekedésnek. Vajon nem Isten adományának eredménye-e, amelyet talán másokon keresztül kapunk meg? Amikor lassan felfedezzük, hogy Isten és mások bíznak bennünk, könnyebb lesz bízni saját magunkban, és másokba vetett bizalmunk is gyarapodhat.

Nem kell keresni az ideális közösséget. Azokat kell szeretni, akiket Isten ma mellénk állított. Ők Isten jelenlétének jelei számunkra. Talán másféle embereket szerettünk volna, vidámabbakat, okosabbakat. De Isten őket adta nekünk, őket választotta ki számunkra. Velük kell létrehoznunk az egységet és élnünk a közösséget.

Azok számára, akik eljönnek egy közösségbe, az első időszak majdnem mindig idilli: minden tökéletes. Mintha nem is lennének képesek rá, hogy meglássák a hibákat, csak a jót látják. Minden csodálatos, minden szép, az az érzésük, hogy szentekkel, hősökkel vagy kivételes lényekkel vannak körülvéve, akik mind olyanok, amilyenek ők szeretnének lenni.

Aztán jön a csalódás ideje, amely rendszerint a fáradtság, a magány, kudarc vagy frusztráltság időszakához kapcsolódik. ...minden elsötétül, az illető a többieknek és a közösségnek már csak a hibáit látja, minden bosszantja. Az az érzése, hogy csupa álszent között él...

Ha sikerül átvergődniük ezen a második fázison, belépnek a harmadikba, a realizmus és a valódi elkötelezettség időszakába, a *szövetség* állapotába. A

közösség tagjai se nem szentek, se nem ördögök, hanem emberek: mindegyikük jónak és rossznak, sötétségnek és fénynek a keveréke, de ugyanakkor mindegyikük növekedésben van és reménységben él. Ekkor megy végbe a meggyökerezés. A közösség már nem lebeg a magasságban, de nem is süllyed a mélybe, hanem itt van a földön. Tagjai elfogadják a többieket és a közösséget olyannak, amilyen, bízva abban, hogy mindnyájan együtt növekedhetnek valami szebb felé.

- **Mi a MÉCS?** (ld. a füzet végén, a Bevezető füzetben vagy a www.mecshonlap.hu honlapon)

1. *A MÉCS Családközösségek célja, története*

2. *Az összejövetel felépítése*

3. *A MÉCS: közösségek közössége az Egyházban*

Kapcsolattartás az Egyházzal (a közösség papja) és a MÉCS vezetőivel; más közösségekkel közös programok; MÉCS Napok stb.

4. *Összejövetelünk rögzítendő gyakorlati szabályai*

- Gyerekvigyázás, gyerektmentes övezet
- Dátumok, helyszínek beosztása előre
- Az egyes összejövetel időbeosztása, pontosság, zárás
- Kimaradás esetén előre értesítés a házigazdának
- A házaspár együtt jöjjön, lehetőleg ne felváltva
- Új tagok felvételi lehetősége, módja (előtte ismerkedési lehetőség, esetleg titkos szavazás, vétójog)
- Kapcsolat a helyi egyházközséggel, pappal

- **Kik vagyunk? Ismerjük meg egymást!**

A csoportot párokra osztjuk, kivételesen szétválasztva a házaspárokat. Megadunk néhány szempontot (pl. nyári lelki élmény, alapvető életrajzi adatok, kapcsolat a gyerekekkel stb.)

A feladat az, hogy készítsenek egymással riportot a megadott témákban (adjunk meg időhatárt, pl. 15 percet)

Ezután mindenki a helyére megy, a beszélgetőtársak a megismert adatok és vonások alapján néhány percben bemutatják egymást.

3.2 Megfigyelés

- Érzik-e ma az emberek, hogy szükségük van közösségre? Miért?
- Jártunk már közösségbe? Milyen élményeink vannak?
- Mekkora áldozatokra képesek az emberek, hogy a magányt elkerüljék? Mi mekkora áldozatra lennénk képesek, hogy keresztény közösségbe tartozhassunk? Előreláthatólag milyen programmal ütközhet az összejövétel, mit tehetünk, hogy elkerüljük az ütközéseket?

3.3 Értékelés

Az elmagányosodás végső soron az önzés, a begubózás következménye. Az ember Isten képére és hasonlatosságára teremtetett, s ebben egyik alapvető vonása, hogy egyéniség és egyúttal közösségi lény; a kettő szét nem választható. Az üdvösség is azt jelenti: Isten a Szentháromság közösségébe vezet be minket.

3.4 Cselekvés

- Imádkozzunk a közösségért, hogy mindenkit Krisztus szemével tudjunk nézni s el tudjunk fogadni!

4. Záróima

Taizéi ének: Magnificat

2. KELL-E A HÁZASSÁG?

1. Gyülekezés

Személyes beszámolók az előző időszakról.

2.1 Bevezető ének

- a./ Gitáros: Szeretet áradjon köztünk
- b./ Népének: Te vagy földi éltünk... (Hozsanna 195.)
- c./ Taizéi: Jó az Úrban bizakodni

2.2 Bevezető ima (128. zsoltár)

Boldog, aki féli az Urat, aki az ő útjain jár.
Élvezheted majd, amit kezded szerez,
boldogságban és bőségben fogsz élni.
Feleséged házad bensejében
hasonlít a termő szőlőtőhöz,
s mint a hajtások az olajfát,
gyermekeid úgy veszik körül asztalodat.

Lám, ilyen áldásban részesül az ember,
aki féli az Urat.
Áldjon meg téged Sionból az Úr,
hogyan lásd Jeruzsálem boldogságát
életed minden napján!
És lásd meg fiaidnak fiait!
Békesség legyen Izraelnek! Amen.

2.3 Szentírási szakasz (Prédikátor 4,7–12 vagy Mt 19,3–8)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Barsi Balázs OFM: *Krisztus békéje, Szécsény, 1996)*

A házasság nem engedmény a test kívánságának, hanem ennek a kívánságnak a megváltása az Úr Jézus halálának és feltámadásának erejében. A férj a feleség által, a feleség a férj által egyedül Istent, mint a szeretet és az élet teljességét keresi.

2.5 Ének

Taizéi: Jubilate, servite

3.1 Gondolatébresztő (Bíró László püspök leveleiből)

Modern korunk nagy tévedése, hogy egy-egy házasság sikertelenségéért magát a házasság intézményét okolják. A kudarcos házasságban élők szívesen elfogadják ezt a nézetet, hiszen így elhárítják maguktól a felelősséget, nem ők hibáztak el valamit, hanem egy rossz intézmény hibájának kárvallottai. Azt tanácsolják: ne ragaszkodjunk az „elavult” családmódelhez, ha nem jól érezzük magunkat jelenlegi családi körülményeink között, váltsunk bátran, annyi új lehetőség kínálkozik. Arról már kevés szó esik, hogy egy-egy család felbomlása nem csupán a férj vagy a feleség szabadulását jelenti megunt kapcsolatától, hanem szenvedést és bizonytalanságot jelent minden érintettnek, legfőképpen a gyerekeknek. Éltre szóló sérülések ezek, amelyek megnehezítik a későbbi párválasztást és elköteleződést. Milyen apakép alakulhat ki egy olyan kisfiúban, aki már a harmadik „apukájától” kér zsebpénzt? Milyen anya lesz abból a kislányból, akinek anyukája úgy véli, jobb, ha ő egyedül neveli, és nem tűr meg otthon férfit, férjről pedig hallani sem akar? (2009. február)

A társadalmat egyének sokaságának tekintő gondolatnak a folytatása az a korunkban gyakran jelentkező hamis állítás, hogy a család és a házasság a magánszférába tartozik, mindenkinek magánügye, hogy milyen életformát választ. A gazdaság kollektivizálásával és a gyermekek nevelésének állami kézbe helyezésével a Szovjetunió feleslegessé és ezáltal magánüggé akarta tenni a házasságot és a családot, a náci Németországban a gyermekeket a szülőktől eltávolítva az állam hűséges kiszolgálóivá akarták nevelni, ugyancsak magánüggé nyilvánítva a házasságot és családot. A káros és tragikus

következményeket ismerjük: a családok társadalomformáló szerepének korlátozása és tagadása magának a társadalomnak a széteséséhez vezet. Hasonló károkat okoz a házasságnak két személy szerződéses viszonyává való degradálása is. Ebben az esetben a szerződő felek határozzák meg, hogy milyen feltételekkel és meddig akarnak együtt maradni; szó sincs hűségről, egymásnak való feltétel nélküli elkötelezettségről, a termékenységre irányultságról. (2009. január)

Amikor Isten megálmodta a házasságot, olyan személyeket bízott egymásra, akik egyenként szeretetének céljai, a maga képmása. Mindegyikükbe beléálmodta, milyenné kell válniuk, megtervezte egyéniségüket. Azért bízta őket egymásra, hogy ez a terv a házastársak kölcsönös szeretete által kibontakozzék. Így válnak a házaspárok az ő teremtető munkájának részesévé. A Teremtető munkájában való részesedésnek erről a vonatkozásáról gyakran megfeledkezünk, pusztán a nemzésre gondolva szoktuk mondani, hogy az Isten teremtető munkájában való részesedés. A jó házasság abban is folytatja ezt a művet, hogy segíti társát Isten álmodta emberré válni. Ennek eszköze: éberrel vigyázni arra, hogy párunk szeretetünk céljává legyen, vagyis mindig Isten képmását megjelenítő személy. (2008. április)

3.2 Megfigyelés

- Milyen képet alkottunk magunkban a házasságról gyermekként, lázadó(?) tizenévesként, szerelmes huszonévesként? Milyen minták befolyásolták ezt a képalkotást (szülők, barátok, az Egyház tanítása)?
- Hogyan emlékszünk vissza esküvőnk pillanatára: milyen aggodalmak bujkáltak bennünk esetleg, és mi volt legnagyobb örömünk?
- Ismerünk olyan párt, aki szerződésként fogta/fogja fel a házasságot? Miben nyilvánul meg ez? Ismerünk olyan

gyermeket, fiataalt, férjet/feleséget, aki megszenvedte vagy szenved a házasság, a család felbomlását?

- Miben nyilvánul meg, hogy házasságunk nem szerződés, hanem szövetség jóban-rosszban: tartósabb, erősebb, mint a világban tapasztalható ideiglenes együttélési formák?
- Mi a házasság fő célja? Mi lehet Isten elgondolása a házasságról és a családról?

3.3 Értékelés (Bíró László püspök leveleiből)

A házasság egy férfi és egy nő életre szóló szövetsége, ebben az életre nyitottan együtt akarják elérni az emberi élet célját: a boldogságot. Mindenfajta egyéb – alkalmi vagy tartós – csoportosulás lehet baráti, élettársi, vagy párkapcsolat, közös háztartás, de nem házasság. Áprilisban az országgyűlés módosította a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvényt. Az MKPK nyilatkozata világosan fogalmaz: „Minden olyan kísérlet, amely a házasságon kívüli párkapcsolatokat, beleértve az egyneműek együttélését, a házasság intézményéhez kívánja közelíteni jogi eszközökkel, gyengíti a családok helyzetét, veszélyezteti a fiatalok döntési szabadságát, valamint a felnövekvő gyermekek egészséges fejlődését.” (2009. június)

Valamennyi „új” családmodell az individualista szemlélet jegyeit hordozza magán: azt teszem, ami nekem jó, ami most érdekeimet szolgálja. Ezek az életformák tovább mélyítik a házasság és a család „válságát”, általuk fokozódik a társadalom szétesettsége és atomizálódása. Az életet, a jövőt azonban csak az a családmodell szolgálja, amely egy férfi és egy nő életre szóló, szabad és kölcsönös önelajándékozására épül. (2009. február)

A házasság minden kultúrában a politikai és társadalmi nézetek fölötti alapokon nyugszik, bele van oltva az emberi

természetbe, mert a Teremtő úgy alkotta meg az embert, hogy a házasságban tud kiteljesedni. A férfi és a nő elhagyja apját és anyját, és ketten egy testté lesznek (vö. Mt 19,5), összeköti őket a szeretet. A keresztyény házasság alapja egy még nagyobb szeretet: Krisztusnak, a főnek a szeretete teste, az Egyház iránt (Ef 5,28, 32). A házasságból család lesz, ha a házások együttműködve a Teremtő és a Megváltó szeretetével gyarapítják és gazdagítják az emberiséget, azaz a társadalmat és az Egyházat. (vö. GS 50) A házasulandók szívből kimondott igenje a házasságukból születendő gyermekekre tehát nem magánügy, hanem annak kinyilvánítása, hogy készek Isten teremtő erejével együttműködve építeni a társadalmat és az Egyházat. Másrészt az is nyilvánvaló, hogy a társadalom és az Egyház rá van utalva erre az igenre, nélküle életképtelenné válik, elhal. A családok képezik a társadalom gazdagságát, humán- és szociális tőkéjét, ezért fontos értékteremtő tevékenységük méltó erkölcsi és anyagi elismerése. /.../ A család ügye közügy, a jövő nemzedékért való felelősségben a szülőkkel osztozik az egész társadalom. (2009. július)

3.4 Cselekvés

- Beszéljük át házastársunkkal kapcsolatunk kezdeteit: hogyan és miért döntöttünk annak idején a házasság mellett? Hogyan képviseljük azóta döntésünket egymás, illetve környezetünk előtt?
- Imádkozzunk egy bajba jutott házasságért, és gondoljuk végig, tudunk-e személyes segítséget is nyújtani!
- Hogyan tudnánk fiataloknak példát, útmutatást adni? Tegyük elhatározást (pl. részvétel jegyesoktatásban, fiatalpáros MÉCS Napok ajánlása stb.)!

4. Záróima

Istenünk, te Jézus által kitágítottad a szívünket, hogy képesek legyünk egy életen át szeretni, titkos terveidnek részeseivé lenni. Így lesz egyre gazdagabb országod a

házasság gyümölcseiben, a család lelki kincsein és a gyermekeken keresztül, akikkel megajándékozod ezt a szent életszövetséget.

Te vagy, Istenünk, az erős szikla, akire épülhet ez az építmény, az erős kötelék, aki összekötsz bennünket, hogy a házasság szentségének erejében egyek legyünk egymással és Krisztussal.

Két külön teremtményed, akiket egymáshoz vezetsz, hogy együtt még nagyobb dolgokat tudjunk megtenni kalandból, lelkesedésből, kihívásból és az ezekhez szükséges egymásrautaltságból, összetartozásból, bocsánatkérésből és megbocsátásból, szeretetből, a te Lelked erejéből.

Most már nem két független egész, hanem két végtelenül teljesebb fél, hiszen egymásnak ajándékoztuk magunkat. Kérjük, a házasság szentségében te tartsd egyben e két felet. Amen.

3. BARÁTSÁG

1. Gyülekezés

Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés” elhatározások élményei.

2.1 Bevezető ének

a./ Gitáros: Jó Atyám, imádlak

b./ Népének: Uram Jézus, légy velünk (Hozsanna 150.)

c./ Taizéi: Virrassz még

2.2 Bevezető ima (Michel Quoist: Itt vagyok, Uram, 40. old.)

Jó barátom kezét szorítom, Uram. És ekkor hirtelen, gondterhelt, szomorú arcát látva megrettenek. Uram, mi történnék akkor, ha nem lalnád a szívét? Zavarban vagyok, mint egy zárt szentségház előtt, mert nem tudom, nem érzem, jelen vagy-e ott. Hogyha nem vagy jelen, útjaink szétválnak. Kezem a kezében csak pusztá test a testen, szívem a szívében csak emberi húrt rezdít. Mint magamért, érte is életed úgy kérem, hogy kegyelmed által, ki ma csak barátom, legyen a testvérem! Amen.

2.3 Szentírási szakasz (Róm, 15, 1–2)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Kempis: Krisztus követése II.8.)

Mindenkit Jézusért szeress, Jézust pedig önmagáért. Egyedül Jézus az, akit különös szeretettel kell szeretnünk, őt minden barátunknál jobbnak, hívebbnek ismerjük. Őérte, őbenne mind barátaid, mind ellenségeid legyenek kedvesek neked.

Imádkozz értük mindnyájukért, hogy őt megismerjék és szeressék.

Sose kívánd, hogy külön figyelemmel dicsérjenek vagy szeressenek,

mert ez egyedül Istent illeti, akihez nincs hasonló.

2.5 Ének

Taizéi: Az Úrra vár a szívünk

3.1 Gondolatébresztő

a./ (Antoine de Saint-Exupéry: *Citadella* LVIII.)

A barát az az ember, aki nem mond feletted ítéletet. Mondottam neked, ő az, aki megnyitja ajtaját a vándornak, mankójának, sarokba állított botjának, nem unszolja táncra, hogy aztán megítélhesse tánctudását. És ha a vándor az utakat vidámító tavaszról mesél, a barát az, aki benne a tavaszt fogadja házába. És ha arról mesél, milyen borzalmas éhínség dúlt abban a faluban, ahonnan jön, akkor vele együtt szenved éhséget. A barátod igaz, igaz minden, amit neked mond, és akkor is szeret téged, ha a másik házban gyűlöl. Én hallgathatok mellette, más szóval nem kell tőle féltennem belső kertjeimet, hegyeimet, vízmosásaimat és sivatagaimat, mert nem fog beléjük taposni.

b./ (Jean Vanier: *Hazatérésünk, Vigilia, Bp 1999.*)

Úgy gondolom, az emberi kapcsolatokat mindig fenyegeti a válogatás veszélye. Bizonyos emberekkel szívesen vagyunk együtt, mert érdekesek, elbűvölőek, humorosak, intelligensek, mert felüdít a társaságuk. Az újdonság varázsa azonban lassacskán szertefoszlik. Egyéniségük árnyoldalát is megismerjük; megmutatkozik birtoklásvágyuk, előtűnnek erőszakos, depresszív jellemvonásaik is. Ez a folyamat sebeket ejthet és szorongást ébreszthet. Nehézségek esetén félő, hogy úgy döntünk: véget vetünk a barátságnak, „ejtjük” az illetőt – hacsak addigra meg nem született bennünk a problémák megoldására ösztönző kölcsönös elköteleződés és felelősségérzet. /.../ Ki más a barát, mint az az ember, aki nem ítél meg, aki akkor sem hagy el, amikor megismeri gyengeségeimet, korlátaimat, sebeimet, hiányosságaimat, a lelkemben hordozott sérüléseket? Barát az, aki képes meglátni a bennem rejlő valódi szépséget és képességeket,

és segíteni szeretne azok kibontakoztatásában. A barát boldog, ha velem van. Együttlétünk örömmel tölti el.

c./ (K. Gibran)

A te barátod a válasz a szükségedre. Ő a te földed, melyen szeretetet vetsz és háládatosságot aratsz.

És ő a te asztalod és a te tűzhelyed. Mert éhesen mégysz hozzá, és békéért keresed fel őt.

És amikor barátod hallgat, szíved akkor sem szűnik meg figyelni rá. Mert a barátságban minden gondolat, minden vágy, minden remény szavak nélkül születik, közös és kimondhatatlan örömmel.

Mikor barátodtól elválsz, nem bánkódsz. Mert amit benne legjobban szeretsz, távollétében világosabbá válhat, miként a hegymászó is jobban látja a hegyet a síkságról.

3.2 Megfigyelés

- Hány olyan ember van az életünkben, akit igazi jó barátnak neveznénk? Mi jellemzi ezeket a baráti kapcsolatokat, mit jelentenek számunkra?
- Vannak-e, voltak-e nehézségeink házasságunk elején a közös baráti kör kialakítása során? Hogyan oldottuk meg?
- Lehetséges az, hogy a házastársak egyike egyénileg kerüljön valakivel bizalmas barátságba? Van ezzel kapcsolatos élményünk?
- Mit tehetünk, mit teszünk azért, hogy gyermekeink baráti köre jó legyen? Mit teszünk, ha olyanokkal barátkoznak, akik számunkra nem szimpatikusak?
- Volt olyan élményünk, amikor a barátság nehézséggel, szenvedéssel járt?

3.3 Értékelés

A barátság Isten ajándéka. Az igazi barát feltétel nélkül elfogad, szeret, megért, segít, kitart mellettünk. „Az igazi barát a bajban ismerszik meg.” Fordítva is így kell legyen: felelősek vagyunk barátainkért. Elfogadó szeretettel,

figyelmes meghallgatással, jó tanáccsal segítenünk kell őket Isten felé életük könnyű és nehéz időszakában egyaránt.

A Teremtés könyve arra tanít, hogy Isten terve szerint a házasság egyben a legbensőségebb, legmeghittebb barátság is. A házastársak között mégis ritka az igazi barátság, mert sok esetben játszmákat játszanak, nem őszinték, félnek, félreértik egymást, veszekednek; bizonytalanok, bizalmatlanok, gyanakvóak.

Néhány jótanács a házastársi barátság erősítéséhez (vö. Gabriel Calvo: Kéz a kézben III. 5):

– *Ha szeretnéd, hogy a hitvesed igazi jó barátod legyen, legyél te is a barátja!* Légy vele udvarias, figyelmes, kedves! Ha nehezedre esik, fogadd meg Szent Ágoston tanácsát: „Ahol nem találsz szeretetet, kezdj szeretni, és rátalálsz!”

– *Legyen fontos a házasságod!* Soha ne vedd természetesnek, hogy a társad van! Az apró figyelmességek ereje abban rejlik, hogy kifejezik: nem tekinted magától értetődőnek, hogy szeret és ragaszkodik hozzád.

– *Legyetek egymás felé mindig őszinték, nyitottak, áttetszőek!* A barátság lényege az őszinte párbeszéd. Fejezd ki az érzelmeidet, a pozitívakat éppúgy, mint a negatívakat! Igazi önmagadat add, képmutatás, megjátszás nélkül!

– *Hagyd meg a társad szabadságát!* Ne ellenőrizgesd! Segítsd, hogy önmagává váljék! A kritikával óvatosan bánj! Engedd, hogy olykor egyedül legyen! Mindig elfogadóan szólj hozzá! Örülj annak, ha másokkal is barátkozik!

– *Engedd, hogy a társad önmaga legyen!* Fogadd el az egyéniségét és a korlátait, véleményét, ízlését!

– *Bátorítsd és dicsérd meg a hitvesedet!* Mondd el neki, mit szeretsz benne, mennyire hálás vagy azért, hogy melletted van! Örülj jó tulajdonságainak, tehetségének, dicsérd meg a sikereiért!

– *Tudj adni és elfogadni!* Készségesen segíts, de tudj segítséget kérni is! Ne légy követelőző!

– *Legyél hűséges!* A hűség: kitartás. Azt jelenti, hogy jóban-rosszban kitartasz a házastársad mellett.

3.4 Cselekvés

- Válaszoljunk magunkban őszintén: vajon a házastársam egyben a legjobb barátom is? Ha igen, köszönjük meg Istennek imádságban! Ha nem, az Értékelésben felsorolt tanácsok segítségével igyekezzünk erősíteni „barátságunkat”!
- Levél, telefonhívás, meghívás útján tegyünk egy lépést egy olyan barátunk felé, akit az utóbbi időben elhanyagoltunk!
- Rendszeresen imádkozzunk egy nehézségekkel küzdő baráti házaspárért!

4. Záróima (Hetényi Varga Károly: *Beszélgetések a Mesterrel* 298. old.)

(Barátainkért; néhány másodperces csöndben gondoljuk végig, konkrétan kikért imádkozunk.)

Atyám, őrizd, óvd a bajtól, akiket különösen szerettek! Úgy vigyázz rájuk, mint az én szívemre, melyben nevüket őrzöm! Tartsd tőlük távol a kísértéseket, és térítsd őket arra az útra, amely a te dicsőségedbe vezet! Ha szívüket bánat nyomja, tedd őket kitartóvá! Tudjanak bízni, remélni segítő, megszentelő kegyelmedben! Adj nekik nyugodt éjszakát, reggel pedig újra rajtuk pihenjen tetszésed. Élvezzék a föld örömeit, amelyeket a tiszta lelkek számára készítettél, és vezesd őket egyszer országodba, hogy ott egyesülve a szeretetben együtt dicsérhessük szent nevedet mindörökké. Amen.

ÉVES TÉMASOROZATOK

Alapértékeink

Az elsőnek javasolt füzet az alapvető keresztény értékeket állítja elének. Célja a közösség összekovácsolása, egyfajta közös nyelv kialakítása. Témák: közösség; istengyermekség; hivatás; szabadság; igazság; döntések; hűség stb.

Erős házasság

Témák: ima, egység és egyéniség; minták és sablonok a családban; családtervezés, a család a fogyasztói társadalomban, külső hivatás és a család belső stabilitása stb.

Vágyak és korlátok

Témák: őszinteség, elfogadás, teherviselés, elismerés, bírálat, felelősség stb. a házasságban és a családban.

Szentségek és életfordulók

Ez a füzet a keresztségtől a betegek kenetéig a szentségek, valamint az élet és a halál témájának átelmélkedéséhez, megbeszéléséhez ad szempontokat.

Erőforrásaink

Témák: időgazdálkodás; egészség; pénz; szellemi és lelki erőforrások; családi és közösségi kapcsolatok stb.

Ünnepeink

Ez a füzet a liturgikus év ünnepeit követi. A beszélgetések az ünnepek mélyebb átélésében, méltóbb családi megünneplésében segítenek.

Az öt szeretetnyelv

Nem elég szeretni, a szeretetet ki is kell fejezni. De hogyan? A füzet Gary Chapman: Egymásra hangolva c. könyve

alapján a házastársi és a szülői szeretet kifejezésének módjait veszi sorra.

A házasság második évtizede

Ez a füzet a 15-20 éves házasság „kifáradásos tüneteit” tekinti át: unalom, megszokás, gépiesség, a beszélgetések elmaradása, féltékenységi, az öregedés kisebb jelei, a vonzás csökkenése, aggodalmak. A problémák megbeszélése a megoldás első lépése lehet.

A család a harmadik évezredben

E témasor a modern kor kihívásaival szembesíti a keresztény házaspárokat. Témák: korszakváltás és jövőkép; hitre épülő társadalom; a digitális világ; tisztesség a munkahelyen; tolerancia; erőszak; devianciák elkerülése stb.

Éltető közösség

Ez a tematika, amely Jean Vanier: A közösség című könyvére épül, elsősorban az öt évnél régebben együtt lévő közösségeknek szól. A kérdések a közösséget nem csak a családközösség oldaláról járják körül, hanem a közösség szűkebb egységét, a házasságot is érintik. Témák: együttműködés, konfliktuskezelés, a közösség betegségei, befogadás, növekedés a közösségben stb.

Testvéreink, a szentek

A füzet tíz szentet állít eléünk, mindegyikük életéből egy-egy olyan erényt kiemelve, amelyekre a házasságban és a családi életben is nagy szükség van. A füzetben szerepel többek közt Páduai Szt. Antal, Lisieux-i Szt. Teréz, Pietrelcinai Szt. Pio, Szt. Maximilian Kolbe, Szt. Benedek, Szt. Rita.

A tízparancsolat a mai család életében

Isten és az Egyház parancsai. Témák: hamis bálványok; az Úr neve és az Úr napja; a szülők tisztelete; az élet tisztelete

és a testi-lelki egészség megőrzése; a házasság méltósága; az anyagi javak rendeltetése; az igazság szeretete; a test kívánságai.

Család, légy, ami vagy!

Egy év Szent II. János Pál pápával. A családok pápájának életén, tanításán keresztül olyan beszélgetési témák kerülnek elő, mint Szűzanya-tisztelet, gyermekek, fiatalok, irgalmasság, békeszerzés, bűnbánat, szenvedés stb.

Az evangélium öröme

A füzet arra biztat, hogy missziós lelkületű házaspárként és evangelizáló közösségként családtagjaink mellett másokkal is megosszuk a hitben élt élet örömét. Az év célja, hogy Ferenc pápa biztatása nyomán, a Szentlélek indításait meghallva rátaláljunk arra a szolgálatra, amelyre Jézus minket, mint házaspárt küld.

Az Élet Kenyere

A füzet a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra történő lelki előkészület jegyében született. Témák: a szentmise; házasság és Eucharisztia; szentségimádás; az Eucharisztia, mint a szabadulás és gyógyulás szentsége; eucharisztikus csodák; elsőáldozás, szentáldozás stb.

A MÉCS karizmái

A MÉCS Családközösségek 2023 júliusában megtartott országos találkozásának témája a “MÉCS karizmái” volt. A tartalmas program kapcsán merült fel, hogy az értékes témák és előadások továbbhagyományozásának méltó folytatása lehet egy ezekre épülő mikrotematika. Így született meg ez a nyolc alkalmas beszélgetési anyag, amelynek témái többek között: A MÉCS karizmái, Egy mozgalom karizmái, A MÉCS karizmája a házasságban a felbonthatatlanságát védő Jézus alakjában, A kánai menyegző szemlélésében, A MÉCS-es küldetésünk

betöltésének sajátos eszközei, “Az Isten- és emberszeretet lángja ég bennetek!”

MÉCS Nemzetközi Találkozó

2023 júniusában a MÉCS szervezésében tartották a Keresztény Családközösségek Nemzetközi Szervezete (ICCFM) 15. világtalálkozóját Vácon. A kongresszus mottója “Küzdjünk reménységgel, egységben a családeért”, Transzcendens erők küzdőterén – erőforrásaink és eszközeink az életszentség útján alcímmel. Ez a mikrotematika a programon elhangzott három előadásra építve biztosít izgalmas beszélgetési témát a “Szellemi harc”, “Remény” és “Egység” fejezetcímekkel.

Így élni jó

Ez a füzet Michel Quoist azonos című könyvére épül. Témák: a kiteljesedett ember, az ember dimenziói, a csüggedés, az öröm, hűség a jelen pillanathoz stb.